

LA UNIÓ LLIBERAL : SALÓ DE L'ESCOLA NEUTRE PER A NENS I ADULTES

vibrants, les melodies exquisides, les filigranes que arriben a l'ànima, els accents dolços, les notes de tristesa, els esplais d'alegria que tant havien del·lectat el nostre esperit, durant el breu espai de dos anys.

ESTEVE GARRELL

DEMOCRÀCIA

Hem rebut del nostre benivolgut i estimat amic, En Manuel Rius i Rius, marquès d'Olerdola, l'article que a continuació publicuem, i que, si bé no respònd en un tot a l'idea fonamental d'aquest nombre, hem cregut convenient no aplaçar la seva publicació en honor a la firma i pel perfum de democràcia que despedeix; que això no desentonará pas en mig de tots aquests treballs d'homenatge envers l'obra més profundament democràtica de Granollers.-N. de la R.

Fa ja alguns anys (era el 1897), que en Gabriel Sèlles donava, baix els auspicis de la «Unió per a l'Acció Moral», la seva conferència sobre «Les afirmacions de la consciència moderna».

Deia, aquell il·lustre pensador: «El gran perill per a una democràcia, és que prengui les seves passions pels seus interessos i els seus interessos immediats pel bé absolut, al qual és criminal no sacrificar-ho tot. Si identifiquem el dret amb la sola sobirania del nombre, si la majoria decideix del què és just i del què és injust, la democràcia no és més que una teocràcia inèdita; haurem substituït a les antigues tiranies, per una tirania de forma nova, tant més temible quant no té probabilitat de trobar en defòra d'ella un límit als seus propis excessos. La diversitat d'opinions, l'equilibri relatiu dels partits en lluita, els desplaçaments possibles de la força del nombre, serien ben feble garantia contra els abusos d'un poder, qual mateixa instabilitat faria més recelós. L'amor de la llibertat és l'únic regulador possible de les nostres democràcies de sufragi universal; és precís que el poble no posi cap bé material per damunt d'aquest bé espiritual, que jamai el renunciï, que el vulgui pels seus adversaris, que hi vegi, amb el principi de tota iniciativa, de tot progrés, el perpetu renaixement, sens el qual no hi ha més que mort i inèrcia»

Aquestes paraules responien al criteri de revisió de l'esperit democràtic modern i, malgrat el temps transcorregut, no perden el seu sentit d'oportunitat i justesa. La democràcia,

concellers allí presents, el públic anava rebent-les amb visques i aclamacions d'entusiasme com poques vegades més havem vist en nostra vila.

Prova d'això, que el següent diumenge, en el saló de ball de Càn Sala es constituïa, amb la firma de més de siscentos socis, l'associació La Unió Lliberal.

Propòsits dels iniciadors

Els propòsits dels iniciadors varen ésser: La fundació d'una germandat per a socórrer, en les necessitats de la vida, a tots els que en ella vinguessin a aixoplugar-se.

Eixugar, en el què fos possible, les llàgrimes dels desvalguts i dels fracassats, per medi de la caritat exercida sense ostentació i prescindint en absolut de tot ideal polític o religiós de les persones socorregudes o emparades.

Fer que, per les escoles que un dia fundaria «La Unió Lliberal», hi haguessin a la vila homes conscients i lliures, amb completa noció dels seus drets i dels seus deures a la vegada.

Aixecar el nivell moral, intel·lectual i artístic en nostra vila, per una propaganda cultural extensa i continuada, procurant, a l'efecte, que un dia podés tenir un local teatre propi per a la difusió d'un programa tant útil i profitós a la vegada.

Còm ha pogut aconseguir, fins ara, els seus propòsits?

D'una manera clara i explícita ho diu l'estat actual de nostra Associació.

Vàrem protegir la llibertat del treball, de tal manera, que aquí, des d'allavors, tothom ha pogut fer el què ha tingut per convenient, sense haver d'estar supeditat a res ni a ningú, per poderós que hagi sigut.

Havem socorregut als socis expansivament, sense aquelles ridicoleses d'altres societats que es regeixen amb estatuts de l'any de la picor.

S'han invertit moltíssims milers de pessetes en eixugar llàgrimes, portant el bàlsem consolador a molts pobres, que ho han pagat amb veritable agrament.

Vàrem fer a empentes i rodolons, de deu en deu cèntims cada setmana, i amb una abnegació i entusiasme com mai s'ha vist, un local social que és l'orgull dels granollerins i l'admiració dels forasters; podent dir, amb veritable satisfacció, que va ésser la primera Casa del Poble de Catalunya.

S'ha fet un teatre, un gran teatre; i en ell s'hi ha fet de tot; mitjings, conferències, Jocs

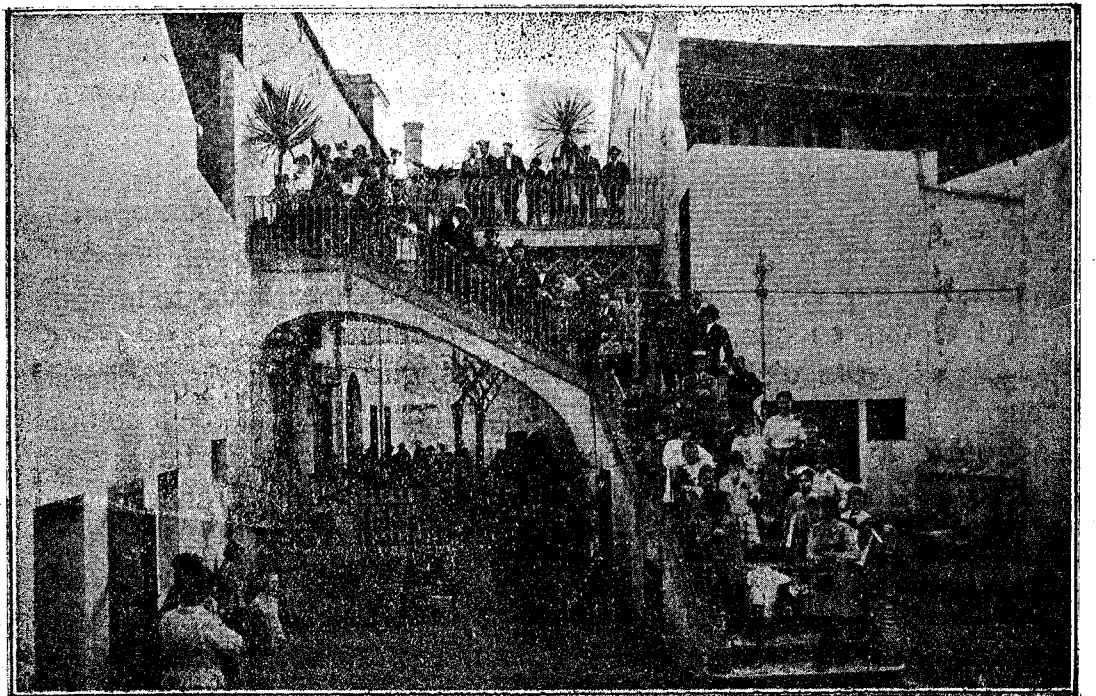
Florals, funcions d'òpera, de sarçuela i dramàtiques i tota classe d'actes de cultura per a que el poble hi aprengué el què no sabia. Hem fet una escola!... Una escola model on s'hi fan els homes de demà; els que acabaran de regenerar a nostra vila, un temps desgraciada!... I, per últim, hem fet un Orfeó!!

Seguint les inspiracions del gran Clavé, hem donat a una de les més belles manifestacions de l'Art diví, franca i honrosíssima acollida en nostre estatge social, rebent a la Música com a reina i senyora, amb tots els honors que li pertoquen.

S'han fet esforços considerables perquè aquesta bellíssima manifestació del pensament humà tingués entre nosaltres franca acollida; i a fè que ho havem lograt amb excés, així pel què es refereix als estudiosos cantaires com pels que frueixen escoltant-los l'obra d'art i de cultura per ells portada a terme.

Avui; el grandíssim concert d'avui, n'és una prova palesa del què estem dient.

L'ingratitude, l'egoisme i altres causes més greus encare, varen tractar de destruir, en una sola nit, tots els esforços realitzats en dos anys per a portar a terme obra tant meritòria i tant costosa, però tot va ésser endebades. Avui, aquesta nit, després de pocs mesos de nova preparació sots la batuta del nou mestre, en Aureli Font, el nostre «Orfeó Granollerí», l'Orfeó de La Unió Lliberal, deixarà sentir en la seva ampla i blanquíssima sala, les notes

LA UNIÓ LLIBERAL: PATI I BOCALA QUE CONDUEIX AL PRIMER PIS